

ПЛОВДИВСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Въ „Пловдивски Гласъ“ ще излиза всяка събота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Нариси за обликуване обявления и други се предават въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращат до администрацията на вѣстника въ г. Пловдив. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

ТЕЛЕГРАММИ.

По случай празника 19 Февруарий освобождението на България отъ петъ вѣковното Турско Иго отъ страна на Кметството сѫ подадени слѣдующи поздравителни телеграмми:

София Двореца.

До Негоovo Царско Височество Фердинанд I. Князъ Български.

По случай достопаметниятъ денъ въ нашата история-освобождение на България отъ петъ вѣковното турско иго, днесъ при множество народъ се отслужи тѣржественъ молебенъ за здравие и дѣлгденствие на Ваше Царско Височество и династията. По този случай, щастливъ се считамъ да поднеса прѣдъ стѣнитъ на Ваше Царско Височество отъ моя страна и отъ страна на общ. съвѣтъ и населението на гр. Пловдивъ, най вѣрноподданнически чувства и сърдечно благожелание за здравие и дѣлгденствие на Ваше Царско Височество и Августейши Ви домъ и щастливо Царуване на Български Прѣстолъ.

Под. намѣстникъ Кметъ Данайловъ.

Петербургъ

До Негоово Императорско Величество Николай II-й Императоръ Всеросийски.

По случай 19 Февруарий достопаметниятъ исторически денъ-освобождение България отъ петъ вѣковното робство, днесъ при множество народъ се отслужи тѣржественно молебенъ за здравие и дѣлгденствие на Ваше Императорско Величество и Августейшата Императорица. По този случай, щастливъ се считамъ да поднеса прѣдъ стѣнитъ на престола на Ваше Императорско Величество отъ страна на населението на гр. Пловдивъ най искренни чувства и най сърдечни благопожелания за дѣлгденствие и щастливо Царуване на Ваше Императорско Величество, за да биде то увѣличано съ успехъ въ слава и честь и величие за Братски Руски народъ и нека подъ скрипта на Ваше императорско Величество, се осъществи нашия завѣтни Идеалъ Санъ-Стефанска България.

Нам. Град. Кметъ (подп.) Данайловъ.

Петербургъ

До Негоово Сиятелство Графъ Иннатиевъ

По случай 19 Февруарий достопаметниятъ исторически денъ, създаване подъ Ваше предсѣдателство Санъ-Стефанска България, честитъ се считамъ да Ви поднеса отъ моя страна и отъ Пловдивското население най-искренни чувства и сърдечни благопожелания за този нашъ завѣтни Идеалъ. Дано Всевишний Ви дари здравие и дѣлготѣнъ животъ, щото подъ Ваше вторично прѣдѣдателство да се вѣстанови почуждения Санстевански договоръ, извоюванъ съ толкова драгоценна Руска братска кръвъ.

Нам. Град. Кметъ (подп.) Данайловъ.

На поздравителната телеграмма до Негоово Царско Височество се получи слѣдующи отговоръ.

София. Подадена на 21 Февруарий въ 5 часа слѣдъ обядъ.

Пловдивъ

Градски Кметъ.

Негоово Царско Височество Господаря искаа Височайшата си благодарность за вашите и на Гражданите благопожелания по случай вчерашниятъ народенъ празникъ.

Началникъ на канцелариата на Т. Кабинетъ (подп.) Добровичъ.

Народното събрание се закри днесъ тѣржествено отъ Н. Ц. В. Княза съ слѣдующата рѣчъ:

Господа Нар. Прѣдставители!

Съ особено удоволствие Ви исказвамъ своята искренна радостъ за плодотворната дѣятельностъ, която развихте прѣвъзъ тая сессия. Съ старанието, което положихте и вѣщината, която проявихте при изучванието на положениетъ на Вашето обеждание въпроси, Вий напълно оправдахте надѣждите, които народътъ и короната полагаха въ Васъ. Вий вотирахте редъ закони, които ще лѣжатъ като крайгълни камани въ основата на Нашето дѣржавно устройство и ще окажатъ най благотворно влияние върху всестранниятъ напрѣдъкъ на вѣзлюбленото ни отечество.

Утвѣрдението на тѣрговския Договоръ съ Австро-Унгария, съ който се санкционира правоъти да урегулирамъ самостоятелно своите тѣрговски отношения съ другите дѣржави, прави честь на политическата Ви зрѣлостъ. Благигътъ расположения, които непрѣставатъ да ни заявятъ правителствата и на другите европейски дѣржави ни служатъ за рѣчительство, че въ непродължително време ще се увѣнчейтъ съ пълна сполука водениетъ и съ тѣхъ прѣговори за сключване на тѣрговски договоръ. Тия договори, прѣвъзъ които се полага за първи пътъ на здрава основа, нашата економическа политика ще даджатъ, не се съмнявамъ, въ най късъ време благотворни резултати за нашето економическо подигание.

Довѣрието съ което не еднакти доказахме, че се ползува мѣжду васъ правителството ми, ще му служи за поощрение да посвѣти всичките си усилия за благото и прѣуспѣванието на младата ни дѣржава.

Велика Радостъ донесе на българския народъ посѣщението, съ което благоволи да почете столицата ни младия господаръ на съсѣдната и братска наше Сърбия, Негоово Величество Александър I-й. Вѣсторжението приемъ, който му се направи тукъ е доказалъ и нему и на народътъ му до каква степенъ се сподѣлятъ отъ Българския Народъ ония Братски и хубави чувства, които сѫ го довели мѣжду насъ. Храня си щѣла на дѣждъ, че тия взаимни чувства ще послужатъ за основа на братско споразумение и непоколебимо приятелство мѣжду двѣтѣ съсѣдни дѣржави. Вий дадохете отъ името на цѣлии български Народъ едно блѣскаво доказателство за желанието му да види осъществени тия надѣжди, прѣвъзъ единодушието, съ което приехте сключването между двѣтѣ дѣржави тѣрговски договоръ.

Господа Народни Прѣдставители!

Като Ви благодаря още веднѣжъ за трудовѣтъ, които положихте, обявявамъ първата редовна сесия на 9 обик. Народно Събрание за закрита.

Фердинандъ.

Пловдивъ 1-й Мартъ 1897 год.

Миналата недѣля Българския народъ празнува два знамѣнни празника.—19-и Февруарий денътъ на Велика Св. Стефанска България и денътъ 17-и Февруарий, въ който за първи пътъ чуждестраненъ владѣтель прави посѣщение на България, на нашия Господаръ, и то тѣкмо слѣдъ деветнадесетъ години отъ като се подписа Санъ-Стефанския договоръ. Въ този послѣдниятъ денъ 17-и Февруарий Негоово Величество Сърбския Краль Александър I ни доде на гости, за да ви-

ди съ очитѣ си България, която толкова злѣ се поставяше въ очитѣ на нашите братия Сърбите, отъ зложелателите на Славянството. Радостта, която чувствува и чувствува българинътъ въ този моментъ, може да се представи само отъ българинътъ и сърбинътъ, въ които тече братска кръвъ. Момента е билъ величественъ при това велико посрѣщане, защото съ него грозните вѣспомѣнания отъ 1886 г. се изличаватъ, прѣдаватъ се съ проклѣтия на тѣзи, които сѫ станали причина да ни смразятъ, да ни вкаратъ въ една братоубийственна война. Негоово Височество Краль Александър I както и неговите просвѣтени съвѣтници сѫ видѣли, че българския народъ е сѫщия онзи любезенъ братски народъ, който се е затишалъ и прѣди освобождението да помага на брата си, както и сега е пъленъ съ братска любовъ и енергия за едно общо да дѣйствува за осъществяване славянската идея. Само съ такава висока идея когато сме въздушени, ще можемъ достигна и българи и сърби онѣзи наши вѣзвани идиили, за които толкова алчно ламтиха нашите исконни врагове. Полето за работа е широко, само иска ратници трудолюбиви и честни въ дѣйствията си. Думите на нашия Господарь „приятелско работение по всички жизнени вѣспомѣни“, както и тѣзи на Госта му Краль Александър „че ще мя наприте вина готовъ да вѣрви въ пътя на споразумението и пр.“ сѫ думи, които всѣки трѣбва добре да запомни и да закове въ сърдцето си, като изказани отъ двама господари, желащи искрена съвѣрска на Българския и Сърбския народи. Момента, който преживява днесъ Европа е твърдѣ важенъ, защото най малкото мръдване може да ни застави да се поставимъ единодушино съ братия ни сърби да рѣшаваме въпроса, който и българинъ и сърбинъ еднакво интересува. Всичко, което се испрѣчва до днешенъ денъ, за бѫдже се залива — личната умраза, шовенизма трѣбва да изоставимъ на страна.

Ние българите нѣмаме никаква притенция, да увеличавамъ дѣржавата си за съмѣтка на другого, настъ ни интересува само нашето, искаамъ него да запазимъ, него да оградимъ, както това вѣрваме, че и братя-сърби желатъ. На настъ идеала е записанъ на 19 Февруарий 1878 год. въ С. Стефано, отъ нашата **освободителка Велика Русия**, това ние искаамъ и къмъ него се стремимъ. Сърбите иматъ Босна—Ерциговина, иматъ Призренъ и пр. Какво прочее може да ни дѣли? Нето Сърбите ще ни посрѣбятъ, нето ние тѣхъ ще по българимъ. Когато е така, защо и кое може да бѫде причина, което да ни дѣли? Само едно криво понятие може да ни вкара въ заблудение, което бѫше ни вкарано прѣвъзъ 86 г. Сега когато врѣмѧто измина и когато виждаме и един други, че всичко, което се, е кроило отъ разните шаби е за нашето съсипване и материално опрощаване на народа ни, защо да не ни вѣздигне искренния патриотизъмъ на Българи и Сърби, който и по кръвъ и по вѣра ни свърза като братия и съ което при едно сплотно съгласие може да напредваме и да бѫдеме силни?

Ето защо като исхождаме въ пътя на тѣзи съждения, въ тѣзи радостни минути отъ хубавите вѣспомѣнания на С. Стефанска България — тѣкмо тогава, когато така тѣржествено посрѣщихме Негоово Величество Краль **Александър**, не може отъ да не благопожелаемъ, пълно съгласие въ „живненитъ вѣспомѣни“ а искрена любовъ на двата братски народи Български и Сърбски. Тази любовъ, тѣзи взаимни уважения, се посрѣщатъ

отъ нашата **старша сестра Россия** съ голѣма радост, тя вижда и се радва, че и не днес братски се прѣграждаме. Колкото и да сме се карали и сме се братия, въ даденъ моментъ ще покажемъ, че съгласнитѣ братия никой не може да ги разбие.

Трѣба ли да стоимъ така, както сме сега?

Този въпросъ, който задаваме днес трѣбва всѣкой отъ насъ Плѣвенецъ да си зададе. И наистена, слѣдъ единъ периодъ отъ цѣли двадесетъ години — свободенъ политически животъ, слѣдъ бурни борби, съпражени съ плачове, охапки и радости за други, слѣдъ толкова очевидни работи и прогреси на человѣчеството, трѣбвали и не Плѣвенци да стоимъ така заспали, така и въ това положение, въ което нашите бащи, дѣди се стоели? Ако има градъ, който най много да има притенитетъ, като градъ, благодарение на извѣрѣни обстоятелства, да сѫ е прославилъ, ако и такъвъ, който поставенъ въ положението на градецъ между просвѣтени западни народи и да му се не чува името, то е гр. Плѣвенъ; защото той остана исторически поради **нашето освобождение**.

Хората по другитѣ градове, села вървики гигански, тѣ се украсяватъ, тѣ се урѣждатъ, защото искатъ да покажатъ, че живѣятъ, а и не-историческитѣ плѣвенци, какво сме направили за нашия градъ, за нашето хигиеническо състояние, нашето умствено и нравствено положение?! Ето въпроси, които всѣки отъ малко разбрани Плѣвенецъ трѣбова да си зададе и трѣбва като такъвъ, интелигентенъ, да рѣши. И наистена повече отъ срамъ, казваме съ горѣсть, че ако има градъ, който най малко да е направилъ за света доброта, за своята здравина, за своето умствено и нравствено развитие, то е Плѣвенъ. Плѣвенъ, този прочутъ исторически градецъ съ 18 хиляди жители, благодарение на нашето нехайство, благодарение на партизанските алчности, е останалъ за смѣхъ. Плѣвенъ е най нечистия градъ въ България !! Плѣвенъ не е направилъ нищо друго отъ освобождението, освѣнъ гдѣто е хранилъ цѣлъ сонмъ отъ партизани гладни, които се готови всичко да направятъ, но не и това, което единъ образованъ и интелигентенъ човѣкъ може и трѣбова да прави. При това грозно положение на нашите работи, които се станали като обичай да се вдаватъ въ ржката на тогова и оногова, трѣбвали да се стоя така, когато виждаме, че и не вмѣсто да прогресираме, правиме регресъ. У насъ се явява цѣлъ пролетариатъ отъ служащи, ини ги създаваме. Хора, които си иматъ занаятъ, земами ги и ги оставяме посль да гледуватъ. Защо всичко това и не го вѣршиме? Но ако бѣше самото това причината на нашето зло, ако бѣше само, което ни грози съ опасностъ, на драго сърдце, бихъ посрѣдили! Тукъ има друго, което най много бие въ очи. Тукъ обществото, което се дига не е удовлетворено въ нищо, обществото гледа, че нашите съвѣтници сѫжътъ и не се замислюватъ, че прѣдназначенето имъ, не е само да идатъ и да кажатъ „Доброутро“, не е само да се расправятъ съ пожарници и градски агенти и разни писарски служби, а съ други, високи обяванности, за които обществото ги е поставило. Градътъ иска работа, градътъ ни Плѣвенъ има нужда отъ едно дѣйствително здравословно прѣчиствание, каквото за жалост до днес никой не е и помислилъ. Този въпросъ ни трѣвожи и и не го подигаме Ако градътъ Плѣвенъ иска да стоя въ това мизерно състояние, въ каквото е днес, трѣбва да имаме прѣдъ видъ историята, която ще ни черни и ще има право. Ние Плѣвенци мрѣмъ като поета, у насъ: треска, дифтеритъ тифусъ, шарка, гърло и какви още болести, които само у насъ и то у насъ, казваме, въ Плѣвенъ, ги има. Какво сме направили до днес въ цѣли 20 години, отъ както сме се освободили? Нищо и абсолютно нищо. Ако обѣрнемъ страницитѣ на нашия градски бюджетъ отъ освобождението, ще видиме за жалост, че една сумма повече отъ 2—3 милиона лева е погълната въ този калънъ Плѣвенъ!! И нѣматъ ли право, тѣзи, които внасятъ пари да се вѣзмущаватъ, че тѣ, вмѣсто добро, срѣщатъ зло, тѣхното здравие се съсипва?! Пари, които сѫ се земали за подобрене градътъ, се падали въ ръце некадърни, глупави, които освѣнъ зло друго не ни се принасятъ. Въ кметуването на единъ глупавъ — идиотъ — вѣроzemатъ се

300,000 лева, и питаме какво е направено съ тѣхъ, нищо и пакъ глупаво **нищо!** Разбираме, че безъ пари, които, за жалостъ, никоя въ свѣта община не е располагала колкото има нужда неможе; но не можемъ да разберемъ че хора, които не знаятъ какъ и какво да вѣршатъ се рѣшаватъ, зематъ сумми, задължаватъ съ своите незнания цѣло едно общество, цѣлъ градъ. Ето гдѣ трѣбвато общество да обрѣща най сериозно внимание. Ако продължаваме да цѣнимъ хората само за това, че умѣятъ да псуватъ, да викатъ ура, да черпятъ за смѣтка на тогова и оногова, да живѣятъ само отъ гърба на Ивана и на Стояна, защото се ходили и бѣгали да ги избиратъ за кметове, то никога нищо не можемъ постигна.

Освѣнъ, че бюджета е сполучилъ да закажри нѣколко съдриани чуvalи и да поумаже нѣколко кѫщици, освѣнъ гдѣто единъ голѣмъ заемъ отъ 300,000 лева, за когото е заложенъ по голѣмата част отъ градския приходъ, какво имаме направено. И така ли трѣбва да стоимъ въ това мизерно положение, само да се глѣдаме въ очи, да си получаваме на края на мѣсецъ платката и повече да мѣлчиме, и да оставяме за наследниците, само една проклетия! Миналото, което е урокъ за бѫдѫщето, трѣбва да ни вразуми, оново чо го правимъ е за нашето добро, за нашето настояще и бѫдѫщце. Ако единъ съвѣтъ каквито се бивали повечето отъ миналите не си е разбирали отъ функциите, не е мислилъ за срѣдствата, съ които може и трѣбова да се извадимъ изъ калъта въ която сѫ загнѣздени всичките епидемии, то имаме повече вѣра на новия общински съвѣтъ, че за доброто на градътъ трѣбова да се загрижатъ, трѣбова да се оставятъ пятното на миналото. Ако нѣма пари, съ които се вѣрши всичко, нека стани единъ голѣмъ заемъ, отъ единъ и повече милиона лева и да се вѣрши работа. Сега имаме планъ за когото сме дали близо сто хиляди лева, сега трѣбова при първо условие да се шосиратъ да се канализиратъ улициятъ. Рѣката която минава прѣзъ градътъ неужели и тя ще да стой въ това нещастно положение, въ която нѣпрѣменно трѣбва да се събиратъ всички нечистоти, сбърще на всичките болести.. Нашите училища, като исклучимъ само нѣколко отъ тѣхъ, всички се такива, въ които освѣнъ болѣсть друго не имѣ припасяте. Трѣбали, всичко това да бѫде тѣй, както сме заварили отъ старо врѣме, отъ тогава отъ когато отивахме съ бой и пасила, като нѣкога волове на салханата. Нашите работи въ Плѣвенъ искатъ трудолюбиви и искрени работници. Погледнѣте на околнитѣ наши градища ще видите съвѣршено противоположно. Една главна улица у насъ е заприличала на нѣкакъ китайски градецъ, въ която като че нарочно е поръчано да се събиратъ нечистотите. Всичките полусъборени здания на по богатите ини граждани стоятъ не съборени, ако и да сѫ сами съборени, а други, които сѫ по други улици като че, нарочно съборява за да правятъ калъ отъ която сме наградени. Така ли си нареджа градъ, да гледаме хатжра на Ивана и Димитра.. (слѣдва.)

ХРОНИКА.

Рѣшенѣ е въпроса окончателно да се построй желѣзопътната линия едноврѣменно съ Романъ, Шуменъ и Свищовъ—Градище, отъ това рѣшеніе на народното събрание—Свищовци се много вѣздатъ. И и не Плѣвенци се присъединяваме съ радостта на нашите съсѣди—Свищовци.

Сомовитъ — Плѣвенъ линията била вече почната да се строи. Работите дosta усиленно се вѣршили, ако вѣрваме на нѣкога приближені до Дружеството хора, и не ще имаме тая линия много скоро, къмъ Августъ, ще може да принася материалъ за линията.

София-Романъ, вече работи по цѣнитѣ които по долѣ излагаме. Сега пътниците, които отиватъ за София, могатъ за единъ и половина денъ да отиватъ въ София. Пътя отъ Петревене до Романъ, който бѣше мѣжно проходимъ за коля, сега вече е свободенъ и постоянно се обработва да стане по добъръ.

Вар. Общ. Вѣстникъ, броеве 5 и 6, обнародва една статистика за получаването отъ общ. библиотека вѣстници, общото число вѣзлиза на 91 отъ които български 43, руски 33, френски 8, немски 2, турски 1, английски 1, чешки 2 и срѣбъски 1 обрѣщатъ вниманието и на нашето „Съгласие“ да ни каже колко и какви по-

лучава и кому е платило. За телеграмми има да плащатъ, че трѣбва за друго.

* * Отъ свѣдѣнието които сме добили отъ Луковитъ, се узнаява че нашите почтени предприемачи по желѣзницата обрѣнали биле Карлуковската община гора на своя собствена. Цѣла зима постоянно сѣкли гората до манастиря и около подъ прѣлогъ да изучаватъ отъ гдѣ ще мине линията. Твърдѣ чудно нѣщо наистена! Ако разните голи-италиянци живуши въ манастиря и селото нѣма съ какво да се отопляватъ, то неужели, ще трѣбова да се опростила онази хубава гора, която съ дѣсяти години се пази. Какво глѣда кметството та не си запазва интереси. Неужели властът не ще може да гуди гемъ на тѣзи скиталци, които се дошли въ отечеството ни за прѣхранка, въ ущърбъ на нашия работникъ и на нашата кисия? „Социалистъ“ защо мѣлчи като пижъ, когато вижда, всѣкий денъ се плачать работниците българи отъ италианските гайдари. Той се занимава само съ дѣцата, който чете червените календари...

* * Нѣколко почтени турци отъ градътъ ни въ опровѣрженіе написаното срѣщу мѣсния мюфтия, ни се отправили опровѣржение, какво Г. М. Ахмедовъ се билъ оженилъ законно. Цѣлото опровѣржение не ще обнародваме, защото се занимава съ обряда на вѣнчанието и начина, по който годежа билъ станалъ, което малко интересува обществото. Факта обаче, за посилното оженване, остава констатиранъ, което, повтаряме, твърдѣ злѣ се отразило на мусулманското население.

* * Г-нъ Н. Бѣловъ, съ подпись се оплаква срѣщу учителя г. Чукчуковъ, че не билъ си плащалъ дѣлгътъ на затвореното му кафене, а билъ добръ съобщителъ на акцизия за нѣкакви карти безъ щемпелъ. Ако Г. Чукчуковъ, не си плаща дѣлговетъ има сѫдилище, гдѣто Г. Бѣловъ може да се отнесе. Редакцията не ще дава място на такива дописки.

* * **Съ грѣшка** е наредена статията на г. Данailovъ Нам. Кмета, вмѣсто опази част на третата страница № 6, трѣбоваше да бѫде нареда частта отъ сѫщата статия, напечатана на втора страница. Това е печатарска робата.

* * На 23 Фев. една голѣма тѣлпа отъ работници бѣше се сбрали въ интенданството на строящата се железница и искала да разбива управлението, защото не давали пари. Само полицията може да вѣспре отъ грозящите заканвания. Въ всѣй случаѣ дружеството трѣбова да види у кого е вината.

* * Учителя отъ Д.-Дѣбникъ Г. Хр. Пенчевъ, ни съобщава твърдѣ приятна новина, че учителското тѣло въ селото Д.-Дѣбникъ, е зело твърдѣ похвална инициатива за подрѣжка на бѣдните ученици прѣзъ 1896 год. се имали приходъ 284 л. и 70 ст. похарченъ за бѣдните дѣца 170 лева и 33 ст. а остава още наличенъ капиталъ 114 лева и 37 ст. прѣпоръжчаме тази идея и на другитѣ учители.

* * Г. Ловч. Филок. чиновникъ, ни праша обявленіе № 46, да съобщимъ, че отваря курсъ отъ 15 Мартъ до 15 Юни, за културата на Американската лоза съ нашата. Желающите могатъ да узнаютъ условията у г-на чиновника.

* * Г. Славчовъ, Русен. Правит. Адвокатъ идва въ градътъ ни по двѣ дѣла, едно отъ които е твърдѣ курриозно по своята честностъ и правотавъ, която стой г. Табаковъ на лице.

* * Отъ Габрово ни пишатъ, че на 26 т. м. присъствували на тѣржеството прѣставители отъ Ст. Загорския, Свищовския и Севлиевския Окръзи, както и Кметоветъ отъ Габрово, по случай зетото рѣшеніе за прѣкарване желѣзницата прѣзъ Габрово. Говорили се рѣчи по този случай.

* * Февруарий мѣсецъ тази година стана забѣлѣжителенъ по многото годежи и свадби, които се извѣршиха тукъ въ Плѣвенъ, особено мѣжду учителите и учителките. До колкото можахме да научимъ били сгодени Евстатия Обовъ съ Г-ца В. Стерева, Ив. Мошевъ съ Г-ца Р. Карапеткова, Георги Стояновъ съ Г-ца Р. Донсузова. Има още единъ годежъ на Г-на Скорѣйкова, и по-нѣже още не е обявенъ официално, прѣмълчаваме го. Ние честитимъ и съ-радваме сгоденитѣ и имъ пожелаваме щастие, обаче неки тѣзи годежи не се свършватъ така траги-комично, както го тежа на Г-на която минжлата година лѣнина едно пятино на всички Плѣвенски учители.

* * **Русе.** Нашите тукъ опозиционери, съединени съ нѣколко глупаци, намислили да събо-

ПРИТУРКА НА В. „ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ“ КЪМ БРОЙ 7.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 181

Подписанний Маринчо П. Марчевъ, Помощникъ Съдебенъ Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на III участъкъ въ доопълнение на обявленето ми № 7509 отъ 31 XII 96 год. публикува третий пътъ въ брой 2 т. г. на В. „Плѣвенски Гласъ“ съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявяващъ на интересуващъ се, че отъ 10-и того и до 31 день т. е. до 13 Мартъ т. г. ще продавамъ втори пътъ недвижимия имотъ изложенъ въ горѣканото обявление, принадлежащъ на Иванъ Коновъ, отъ гр. Плѣвенъ.

Жѣлающитъ да наддаватъ могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ частъ въ канцелярията ми.

Наддаванието почнува отъ цѣната, която да даде първий наддавачъ.

гр. Плѣвенъ, 5 Февруари 1897 год. 3—3
за Помощ. С. Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

№ 336

Подписанний Иванъ А Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на I участъкъ на основание испълнителни листъ № 2299 отъ 6 Юлий 1897 год. издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия въ полза на Петко Геновъ изъ с. Петърница срѣщу Тодоръ Цанковъ за искъ 64 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявяващъ на почитаемата публика, че отъ 18-и Февруари и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една Нива въ Петърнишкото землище въ мѣстността „Хажи Мехмедовото“ отъ около 4 декара при съседи: Симеонъ Гетовъ, Игнать Геновъ и Киро Фичовъ оцѣнена за 80 лева

Наддаванието ще почне отъ първоначалната опѣнка на горѣ. Които Г. Г. Желаятъ да купятъ горни имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по продантьта.

гр. Плѣвенъ 30 Януари 1897 год. 3—3
Дѣло № 338 отъ 1895 год.

Съдебенъ Приставъ: **Иванъ А. Гърковъ.**

№ 531

Подписанний Иванъ А. Гърковъ Съдеб. Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на I участъкъ на основание испълнителни листъ № 5505 отъ 14-и Декември 1894 год. издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия въ полза на Кръстю Найденовъ отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Маринъ Тодоровъ отъ сѫщия градъ за искъ 70 л. заедно съ лихвите имъ по 12 % годишно отъ 26 Октомври 1892 г. до исплащанието и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявяващъ на почитаемата публика, че отъ 15 Февруари т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията си въ Плѣвенъ слѣдующий длѣжниковъ недвижими имоти, а именно:

1) Едно Лозе отъ около 3 дюл. находяще се въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Текийски—Орманъ“ при съседи: Цвѣтко Недовъ, Иванъ Тученишки, Антонъ Ячовъ и Косто Михалчовъ оцѣнено за 180 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ, които Г. Г. Желаятъ да купятъ горни имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по продантьта.

гр. Плѣвенъ 7 Февруари 1897 год.
Дѣло № 528 отъ 1894 год. 3—3
Съдебенъ Приставъ: **Иванъ А. Гърковъ.**

№ 667

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съд. Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 2761 отъ 7 Септември 1891 год. издаденъ отъ Плѣвенскии Окр. Мир. Съдия въ полза на Димитър Митевъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Минко Стояновъ отъ с. Вѣрбица за искъ 312 л. заедно съ лихвата имъ по 12 % годишно отъ 16 Май 1891 г. до исплащанието и 5 л. съдебни и по водение на дѣлото разноски съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявяващъ на почитаемата публика, че отъ 22 Февруари и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Нива въ ранена с. Вѣрбица въ мѣстността „Бѣлата прѣсть“ при съседи: Димитър Митевъ Станчо Чалжка, Печо Цоновъ и отъ двѣ страни пътъ отъ 8 декара оцѣнена, 170 лева

2) Лозе въ сѫщата мѣстност мѣстността „Лозята“ отъ (24) рѣда презъ 70 главине, отъ около 4 декара, при съседи: Димитър Митевъ, Петър Каждевъ и отъ двѣ страни пътъ оцѣнено за 200 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванието ще почне отъ първоначалната опѣнка на горѣ. Които Г. Г. Желаятъ да купятъ горни имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по продантьта.

гр. Плѣвенъ 13 Февруари 1897 год.
Дѣло № 442 отъ 1896 год. 3—3
П. Съд. Приставъ: **Иванъ Чолаковъ.**

№ 472

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съдеб. Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 2585 отъ 12 Октомври 1894 год. издаденъ отъ I Плѣвенски Мир. Съдия въ полза на Димитър Г. Маринчовъ изъ гр. Свищовъ срѣщу Танасъ Ивановъ отъ с. Радиненецъ за искъ 845 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявяващъ на почитаемата публика, че отъ 18 Февруари и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1). Една Къща въ с. Радиненецъ въ долната махла, отъ долу съ изба и една стая отъ прости дѣрвенъ материалъ дължина 8 метра, широка 4 метра височина 3 метра съ дворъ около 5 декара при съседи: Блажо Ангеловъ, Мара Иванъ Каменовъ и пътъ оценена за 1200 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ. Които Г. Г. Желаятъ да купятъ горни имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по продантьта.

Дѣло № 505 отъ 1894 год. 3—3
П. Съдебенъ Приставъ: **Иванъ Чолаковъ.**

№ 273

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съдеб. Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 1880 отъ Май 27 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенски гр. Мир. Съдия въ полза на Иванъ П. Романовъ изъ с. Вѣл.—трѣнь, срѣщу Петър Ангеловъ Романовъ отъ с. Вѣл.—трѣнь за искъ 246 л. 40 ст. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявяващъ на почитаемата публика, че отъ 3 Февруари до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1). Нива въ мѣстността, Крайцето отъ 8 декара и 9 ара, при съседи: Петръ Ячевъ, Ангелъ Петровъ и Петръ Мачевъ, оцѣнена за 178 лева

2). Нива въ мѣстността „Височкова Воденица“ отъ 12 декара при съседи: Михаилъ Данковъ, попъ Никола и Ненко Вѣлчовъ, оцѣнена за 254 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена нагорѣ. Които Г. Г. Желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по продантьта.

гр. Плѣвенъ 27 Януари 1897 год.
Дѣло № 242 отъ 1896 год. 3—3
П. Съдебенъ Приставъ: **Иванъ Чолаковъ.**

№ 666

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съдеб. Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 4261 отъ 12 Ноември 1893 год. издаденъ отъ Плѣвенскии Окр. Мировий Съдия въ полза на Димитър Митовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Стоянъ Ичовъ отъ с. Вѣрбица за искъ 500 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявяващъ на почитаемата публика, че отъ 24 Февруари и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелярията ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една Къща, находяща се въ село Вѣрбица отъ двѣ отдѣлени, построена отъ прости дѣрвенъ материалъ на дълж. 8 метра на ширъ 3 и висока единъ метръ, покрита съ прѣсть (землишка), съ дворно мѣсто отъ около единъ декаръ при съседи: Василъ Рудевъ; Кочо Пенковъ, и отъ двѣ страни пътъ оцѣнена за 500 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванието ще почне отъ първоначалната опѣнка на горѣ Които Г. Г. Желаятъ да купятъ имотътъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по продантьта.

гр. Плѣвенъ 13 Февруари 1897 год.
Дѣло № 441 отъ 1896 год. 3—3
П. Съдебенъ Приставъ: **Иванъ Чолаковъ.**

№ 185

Подписанний Маринчо П. Марчевъ Помощ. Съдеб. Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на III участъкъ, на основание испълнителни листъ № 4221, издаденъ отъ Плѣвенскии окол. Мировий Съдия на 19-и Септември 1894 год. въ полза на Лазаръ Ив. Яблъкаръ изъ гр. Плѣвенъ, срѣщу Петра Савчовица, Цона и Мицица Савчови отъ с. Горна Митрополия за искъ 181 левъ и др. разноски, съгласно чл. чл. 1044—1028 отъ Гражданското Съдопроизводство обявяващъ, че отъ 10-и того и до 31 день, т. е. до 13 Мартъ включително т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ следующите принадлежащи на длѣжниците недвижими имоти, а именно:

1) Една нива 12 декара 5 ара, въ землището на с. Горна Митрополия мѣстността „Плиски доль“ съседи: Михаилъ Геновъ, Цоню Василъовъ, Христо Атанасовъ и Стефанъ Ангеловъ, оцѣнена за 250 лева.

Казанната нива не е заложена никому. Жѣлающитъ да купятъ могатъ всѣки присъственъ день и работни часове да идвашъ и приглеждатъ книжата по продантьта.

гр. Плѣвенъ 6 Февруари 1897 год. 3—3
Помощ. Съдеб. Приставъ: **М. П. Марчевъ.**

№ 665

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съд. Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 1980 отъ 12 Априли 1894 год. издаденъ отъ Плѣвенскии окол. Мировий Съдия въ полза на

Димитър Митовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Тодоръ Фънчевъ отъ с. Гривица за искъ 120 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 24 Февруарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Нива въ гривишкото землище въ мѣстността „Средни врѣхъ“ отъ 22 декара и 1 аръ, при съжеди: Кюлю Станчевъ, Станчо Ивановъ и Тодоръ Фънчевъ оцѣнена за 442 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданъта.

Дѣло № 108 отъ 1894 год. 2—3

Гр. Плѣвенъ 13 Февруарий 1897 год.

П. Съдебенъ Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 418

Подписаній Маринчо П. Марчевъ, Пом. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III Испѣлителенъ участъкъ, на основание Испѣлителенъ листъ № 873, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, на 13-ти Мартъ 1896 година, въ полза на Симеонъ Кировъ отъ с. Кацамуница, срѣщу Първанъ Гергевъ отъ същото село, за искъ 270 лева и др. и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ по-длѣното трикратното обнародване на настоящето въ „в. Плѣвенски Гласъ“ на 2 Априлъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ повѣрената ми канцелярия слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Нива въ землището на с. Кацамуница, въ мѣстността „Хумата“, отъ 8 декара и 1 аръ при съжеди: Иванъ Гергевъ, Лисо Коновъ, Пѣтъ и селско пазънище оцѣнена по емлячин регистъ за 162 лева;

2) Нива въ същото землище, въ мѣстността „Срѣщу осоето“, отъ 4 декара и 1 аръ, при съжеди: Ив. Христовъ, Иванъ Гергевъ, Косто Ангеловъ и Кирица Тончевъ, оцѣнена също за 82 лева;

3) Нива въ същото землище на мѣстността „Чепински долъ“, отъ 7 декара и 4 ара, при съжеди: Ив. П. Томовъ, Донко Димитровъ, Пѣтъ и Ив. Гергевъ оцѣнена също за 149 лева.

4) Нива въ същото землище, въ мѣстността „Чепински долъ“, отъ 5 декара и 1 аръ при съжеди: Трѣтенски пѣтъ, Ив. П. Томовъ, Донко Димитровъ и Ив. Гергевъ, оцѣнена също за 103 лева;

5) Нива въ същото землище, въ мѣстността „Чепински долъ“, отъ 4 декара и 5 ара, при съжеди: Донко Димитровъ, Петко Теодоровъ, Игнать Ячовъ и Ив. Панталѣевъ оцѣнена също за 90 лева;

6) Нива въ същото землище, на мѣстността „Равенъта“ отъ 4 декара и 8 ара, при съжеди: Ненко Петковъ, Пѣтъ Иванъ Геновъ и Данко Рачовъ, оцѣнена също за 96 лева;

7) Нива въ същото землище въ мѣстността „Чепински долъ“ отъ 2 декара и 7 ара, при съжеди: отъ дѣлъ страни Донко Рачовъ и Първанъ и Ив. Гергеви, оцѣнена също за 55 лева;

8) Нива въ същото землище въ мѣстността „Хумата“, отъ 6 декара и 2 ара, при съжеди: Иванъ Гергевъ, Ив. Иотовъ, Димитъ Мариновъ и Пѣтъ оцѣнена също за 124 лева.

9) Нива въ същото землище въ мѣстността „Монастира въ усоката“, при съжеди: Тончо Ангеловъ, Павелъ Парвановъ, Първанъ М. Кировъ и пѣтъ, оцѣнена също за 87 лева.

10) Нива въ същото землище, въ мѣстността „Горни припекъ“, отъ 3 декара и 5 ара при съжеди: Първанъ М. Кировъ, Антонъ М. Кировъ, Кирица

Тончевъ и Иванъ Гергевъ, оцѣнена също за 71 левъ;

11) Нива въ същото землище, въ мѣстността „при горунитѣ“ отъ 3 декара и 7 ара при съжеди: Велико Спасовъ, Ив. Гергевъ отъ 2 страни и Лисо Коновъ, оцѣнена също за 75 лева;

12) Нива въ същото землище, въ мѣстността „при горунитѣ“, отъ 5 декара и 2 ара при съжеди: Кирица Тончевъ, Лисо Коновъ, Пѣтъ и Ив. Гергевъ, оцѣнена също за 104 лева; и

13) Ливада въ същото землище, въ мѣстността „Горнитѣ Ливади“ отъ 3 дек. и 1 аръ, при съжеди: Михаилъ Коновъ р. Витъ Ив. Гергевъ и Георги Беневъ, оцѣнена също за 62 лева.

Описаній имотъ не е заложенъ никому.
Желающи да купятъ горниятъ имотъ ще иматъ достъпъ всѣки присѫтственъ денъ и работни часове да прїглеждатъ книжката по проданъта.

гр. Плѣвенъ 22 Февруарий 1896 год.
Помощ. Съд. Приставъ: М. П. Марчевъ.

Дѣло № 194/96 год. 1—3

№ 1006

Подписаній Иванъ Чолаковъ п. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на основание испѣлителенъ листъ № 1928 отъ 27 Май 1893 г. издаденъ отъ Плѣвенски Окол. Мир. Съдия въ полза на Ради Ивановъ изъ с. Одърне срѣщу Мехмедъ Юсейиъ Дели Башовъ изъ с. Смѣрдехча за искъ 500 л. въ допълнение на обявленіето ми 6660 отъ 19 Ноември 1896 г. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 3 Мартъ т. г. и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) 1/2 отъ едно бранице въ Смардехчанско землище мѣстността „Кара-асански пѣтъ“ Около 14 декара при съжеди: Мехмедъ Османовъ; Берберъ Асанъ, Гора бара и Кара Асановитъ ниви оцѣнена половината за 280 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която дадоше първи явивши се купувачъ

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горниятъ имотъ ще могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допусне да прїглеждатъ всичките книжа относящи се по проданъта Плѣвенъ 28 Февруарий 1897 год.

Дѣло № 159 отъ 1893 год. 1—3
Пом. Съд. Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 912

Подписаній Иванъ Чолаковъ П. Съд. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испѣлителенъ листъ № 4673 отъ 9 Декември 1893 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окол. Мир. Съдия въ полза на Ат. Кънчевъ пълномощ. на жена си Мита Личовица настойница на малолѣтното си момиче Велика Личова отъ с. Згалевецъ, срѣщу Руссанъ Ив. Гуровъ отъ с. Вѣлчи-трѣнъ настойникъ на малолѣтните дѣца на покойния Митю Ив. Гуровъ за искъ 60 лева заедно съ лихвата имъ по 12% годишно отъ 26 Октомври 1891 г. до исплатирането и 10 л. съдебни и по водение на дѣлъ разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 17 Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване

въ канцелярията ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно Лозе въ землището на с. Катерница, Одърнска община, въ мѣстността до „Вѣлчи-трѣнскиятѣ лозъ“ отъ около 2 декара, при съжеди: Руссанъ Ивановъ Гуровъ, Черни Ив. Гуровъ и Михаилъ Данковъ оцѣнено за 120 лева.

Продаваещиятъ имотъ не е заложенъ никому.
Наддаванието ще почне отъ първо отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѫтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да допуснатъ да прїглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта

гр. Плѣвенъ 22 Февруарий 1897 год.
Дѣло № 362 отъ 1893 год. 1—3
П. Съдеб. Приставъ: Иванъ Чолаковъ.

№ 474

Подписаній Маринчо П. Марчевъ Помощ. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III Испѣлителенъ участъкъ, въ допълнение на обявленіето ми подъ № 3697 отъ 12-ти Юни мин. 1896 год., обнародвано третий път въ „в. Плѣвенски Гласъ“, и на основание чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че на 5-ти Априлъ т. г. ще продавамъ по втора продажба описаній въ горнето ми обявление недвижимъ имотъ принадлежащъ на длѣжника Григоръ Николовъ отъ с. Д-Дѣнникъ

Описаній имотъ не е заложенъ никому.
Желающи да го купятъ могатъ да се явяватъ всѣки присѫтственъ денъ и работни часове и прїглеждатъ книжата по проданъта.

гр. Плѣвенъ 24 Февруарий 1897 год.
П. Съдеб. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—3

№ 401

Подписаній Маринчо П. Марчевъ Помощ. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III участъкъ, на основание испѣлителенъ листъ подъ № 3777 отъ 16 Августъ 1894 година, издаденъ отъ Плѣвенски Окол. Мировий Съдия, въ полза на Минко Ивановъ отъ село Бригаре, Орѣховска околия, срѣщу Иванка Гешова настойница на покойний си мажъ, за искъ 100 л. и 90 ст. и други разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че на 22 Мартъ т. г. ще продавамъ на чепъ търгъ слѣдующите принадлежащи на длѣжника недвижими имоти, а именно:

1) Една третя част отъ една ливада находяща се въ землището на с. Орѣховица, въ мѣстността „Горнитѣ ливади“, цѣлата отъ 28 декари, а 1/3 част 9 декара и 3 ара, при съжеди: Минко Ивановъ Ив. Мариновъ и Бригарски санхъръ, оцѣнена само едната третя част споредъ емлячин регистъ за 186 лева.

Описаній имотъ не е заложенъ никому.

Желающи да купятъ горниятъ имотъ могатъ да идватъ всѣки присѫтственъ денъ и работни часове и прїглеждатъ книжата по проданъта.

1—3
П. Съдеб. Приставъ: М. П. Марчевъ.

ръхът правителството, защото водило една противонародна политика. Бълновъ, Стайковъ и още нѣкои непознати, намислили да направятъ митингъ - монстръ и то на 19 Февруарий! Този денъ спомогна за много хора да идатъ и слушатъ рѣчите на знаменитите оратори! Хората мислиха, че ще чуятъ действително болките на македонеца, които всѣки чувствува, когато, напротивъ чуха една некадърна личност отъ „законността“ и друга която вѣси на бесилото Д-ръ Стойковъ Японеца. Белиновъ иди и дойди, къмъ него хората още съ по легкооко гледатъ, защото не сѫ му видили още лошите страни, но за японеца, който за срамъ на българската интелигенция и офицерството успѣ да избѣси сумма хора, на които и обущата не заслужва да почисти, всѣки се засмѣ и почуви на тази българска индеферентност. Около този митингъ имаше 150—200 души, а другите проходящи и ерменци, които не знаха значение на събранието, Г. Каназирски, който дойде, видя, кои сѫ и съ смѣхъ си отиде, защото за жалостъ ни една почетна личност не присъствуваше, която да вдъхва уважение. Когато японеца говореше нѣщо за Маркова, имаше нѣкои гевезета, които му спомѣнуваха, че Милarovъ го сина, другъ, Каравеловъ-благодари и праща му изразътъ... .

Б. р. Има и други нѣкой подобности, които нашия поченъ дописникъ ни съобщава, но понеже нѣматъ толкова значение, оставамъ ги, за което просимъ извинение.

*** Социалистъ“ не минува брой въ който да не се закачи съ нашия скроменъ вѣстникъ. Въ предпослѣдния брой, като нѣмаше какво да кажи нѣщо, защото, освѣнъ едно прерѣние, друго не сме му пращали, закачилъ сѫе съ Г. Д-ръ Друмевъ. Не билъ добъръ, че се отнасялъ грубо съ болните и пр. Види се нашитъ социалисти трѣбова да се опитали грубостта на Д-ръ Друмевъ, за това му се загризали опиниците. Ние бихми желали да бѫдатъ и социалистъ такива груби, отъ колкото нѣжните всичко, което пишатъ, защото всѣко тѣхно нѣщо произвѣждатъ смѣхъ, а не такова, каквото тѣхъ мислятъ за себе си. Ако се съ такива глупости храните читателите си, съ каквите до сега сте ги хранили, като съ тѣзи писани за войници отъ полка, за храната отъ калъ, то позволете ни да Ви кажемъ, че това раждатъ мозациите на хора, които нѣматъ съвѣсть и вѣспитание.

*** Помолими сме да същимъ, че град. градина ще се отвори редовно за публиката отъ 2 Мартъ.

*** Огъ свѣденията, които добихме отъ Романъ, можахме да узнаемъ съ радостъ, че почетната рота пратена по посрѣдване Краль Александъръ, сѫ е отличила по своята прѣкрасна стойка и хубава форма. Н. Царско Височество, който не бѣше виждалъ още полка на престолонаследника въ новата му форма останалъ твърдъ доволенъ. Също така и военната музика подъ управлението на капелмайстъра Г. Мацакъ се е отличила при изсвирване Сърбски химнъ.

Линната София—Романъ

Цѣнитъ за патуване по новата линия сѫ:
Отъ София до Романъ 1 кл. 9.60, II кл. 7.20, III кл. 4.20 л.
" " Медад-В-ца 1 кл. 7.80, II кл. 5.90, III кл. 3.40 л.
" " Елисисна 1 кл. 5.80, II кл. 4.40, III кл. 2.60 л.
" " Свогие 1 кл. 2.90, II кл. 2.20, III кл. 1.30 л.
" " Корило 1 кл. 1.20, II кл. 0.90, III кл. 0.50 л.

До Реакциите на в. „Свобода. Копие в. „Плѣвенски Гласъ“

Обяснение отъ Нам. Кметъ: Хр. Данаиловъ
(Продължение отъ брой 6.)

Намѣстникъ на Плѣвенски Градски Общински Кметъ, върху съдѣржанието на телеграммата подъ № 331 подадена отъ Т. Табаковъ, Прѣдѣдатель, на Настоятелството на дружеството „Съгласие“, на 4-й Януарий т. г. До г. Прокурора при Русенски Апеллативенъ Съдъ.

Никога и никому не съмъ давалъ заповѣдъ на „Градска полиция“ да отива въоружена съ сила да земя ключове отъ читалищни театрапленъ салонъ и гардионни стани. Никога и никому не съмъ позволявалъ да се присъяватъ читалищни покъщници и декараций. Никога не съмъ правилъ спѣшки на настоятелството и трупи отъ любители за давани отъ тѣхъ представления и вечеринки съ благотворителна цѣль. Никога и никому не съмъ давалъ заповѣдъ да се грабятъ актьорските дрѣхи и се разнасятъ по града и селата, защото читалищното настоятелство нѣма за сега такива имоти, понеже то отдавна ги е продало на повѣреното ми управление.

Каго нѣма никакви извѣршени отъ мене

противо закония, които не ми се познати, да давамъ обяснения, считамъ, г-не Началниче, цѣлото съдѣржание на подадената отъ Табакова до г-нъ Прокурора при Русенски Апелл. Съдъ телеграмма, за измислица и за това фалшиво и клевѣтическо оплакване, въ което ми се прѣписватъ измислени работи, запазвамъ си правото да искамъ наказанието му като клевѣтникъ по надлѣжни рѣдъ.

Съдѣржанието на това телеграфическо оплакване е сѫщо както онова, за което дадохъ обяснения на г-на Прокурора при Русенски Апелл. Съдъ отъ 28 Януарий 1897 год. подъ № 546.

3 Февруарий 1897 год. г. Плѣвенъ

под. Нам. Кметъ: Хр. Данаиловъ.

Настоящата телеграмма като поврѣщамъ на г-на Плѣвенъ. Окр. Управителъ, донасямъ му слѣдующото:

Нека най напрѣдъ Ви искахъ очудванията си отъ смѣлостта на нѣкоя си г-жа Славовска, която се титулира Прѣдѣдателка на женското дружество „Развитие“, да се оплаква противъ повѣреното ми Кметство, за че то било дало заповѣдъ да се изгонятъ отъ Градските агенти нѣкакви си актьори-любители, които на 15 Януарий т. г. били събрани на репетиция въ читалищния салонъ и даже слѣдъ като стоели нѣколко врѣме заключени въ салона.

Като Ви увѣрявамъ, г-не Управителю, че на 15 Януарий т. г. никакви заповѣди нѣ съмъ давалъ на градските агенти да затварятъ актьори любители, събрани на репетиция въ читалищния салонъ; и като Ви долагамъ, че никакви обяснения не зная да давамъ за измислени дѣянія, които тѣй безочливо се прѣписватъ на повѣреното ми Кметство отъ нѣкоя си самозвана Прѣдѣдателка на женското дружество „Развитие“, моля да прѣставите комуто трѣбва, че азъ считамъ цѣлото съдѣржание на тая подадена телеграмма отъ тая самозвана и непозната менъ Прѣдѣдателка Славовска за измислица, която е направена повечето съ цѣль подъ каквѣтъ и да е начинъ да се потъжи противъ Кметството, което не иска да припознае за законно прѣдѣдателството отъ нея настоятелство, на жен. дружество „Развитие“, по причина на станалото расцѣпление на дружествените членове, за което съмъ Ви донесълъ подробно съ рапорта си отъ 16 Януарий т. г. подъ № 277 — № 736.

Февруарий 3 д. 1897 год. гр. Плѣвенъ

под. Нам. Кметъ: Хр. Данаиловъ

под. Секретарь: П. Ненковъ

Отъ всичко до тукъ изложено, нека читателя, самъ сѫди за нахалността на Табакова и Самозваната Прѣдѣдателка Славовска да си служатъ съ умислици въ оплакванията си противъ менъ, въ качеството ми намѣтъ, на Плѣвенъ град. Кметъ.

До Господина Христо С. Георгиевъ, главенъ редакторъ на Винарски-Земедѣлъчески вѣстникъ въ Плѣвенъ

(Продължение отъ брой 6.)

Сегашната уредба, особено на чифликъ „Климентина“ при гр. Плѣвенъ, не е добра и то само, но това че цѣлъ единъ чифликъ отъ 400 — 500 х-ара работна земя и толкова ливади и пасбища, е повѣренъ въ рѣшѣтъ на единъ человѣкъ, свършилъ само Русенски земедѣлъческо училище: Е, тукъ почитаемъ авторъ, вѣспитаникъ на едно отъ нашите земедѣлъчески училища, ще ми позволи да го попитамъ: счата ли той за закрѣплено своеобразование, когато е извѣстно на всички, че е прѣстоялъ въ странство само петнадесетъ мѣсѣци, въ което врѣме едва ли е успѣлъ да пропаде една до двѣ брошури?

Не допушта ли той, че учениците отъ нашите земедѣлъчески училища, скромни и духомъ убити, далечъ убити, далечъ отъ мисълта да носятъ името академисти, недопустили, повтарямъ, че могжъ да иматъ опитност и познания, колкото него? Върно е, че ръководителя на полските работи при чифликъ „Климентина“ нѣма академическо образование, очила не носи, а отъ пудра и ганти не разбира. Обикновенъ човѣкъ е, съ обикновенна обстановка, и съ страшно прѣдаденъ на работата си, опитенъ наблюдателъ и практикъ е той. Дѣлата му сѫ на явѣ и всѣкъ се въсхишава отъ тѣхъ. Това прави честъ на нашите чисто земедѣлъчески училища. Това прави честъ на учителите въ тѣхъ, които сѫ успѣли да извадятъ вѣспитаници, които достойно занимаватъ важни постове, като органи на памето земедѣлъческо Министерство. — Азъ лично познавамъ цѣлъ десятки земедѣлъчески надзоратели, чиновници по филоксерата, народни учители — всички вѣспитаници, отъ нишитъ земедѣлъчески училища, и съ достойни и неуморими работници за благото на отечеството. И какво цѣлъ гони вѣстника Ви, Господине редакторе, какво

насърчение ще да се даде на вѣспитаниците отъ земедѣлъческите ни училища, когато явно имъ оспорвате правото, слѣдъ 10 години практиката, да могжъ да заематъ скромната длѣжност не може да се поборе въ паметта на мой ученикъ? Всичко това показва, всѣкай ще да се съгласи, че въ Винарски-Земедѣлъчески вѣстникъ пишатъ невѣши рѣчи. Това е обидно за самия г. г. учители, увидно е и за мене частно, г. редакторе, който заедно съ Васъ, цѣли четири години денонирано и задружно сме работили да извадимъ ученици съ здрави познания, за да ни не посрамятъ, когато излѣзатъ въ общество. Това е било стрѣмленето и общото желание на всичките ни колеги. А днесъ, днесъ публично си се заявява, че нашъ трудъ билъ яловъ, публично се оспорява способността на цѣли десетки младежи, длѣвители способы.

По пататъ почилаемъ авторъ продължава „Ние прѣпоражчаме въвеждането на разнообразни културни растения, а какъ ще убѣдимъ за това земедѣлъци, като и въ тѣзи чифлици се води най-единствено земедѣлие; напр. въ чифлика „Клементина“, както и въ „Кабиюкъ“, се съѧт само овесь и ечемикъ и твърдъ малко пшеница, нѣщо още по-единствично и отъ нашите земедѣлъци“. Всичко хубаво и въ учебниците се прѣпоръчва обработването на разнообразни културни растения. Това е че въ възникътъ си, това пише и тѣ разбира на-правилната организація на чифлици при заводите. Изглежда, че на почитаемия авторъ е непозната неоспоримата истина, че на незнанието, мѣждинство е спасеніето. Не съмъ земедѣлецъ, и не трѣбва много умъ, ни академическа способностъ, за да се разбере, че назначението и ролите на държавните чифлици при заводите, сѫ диамитрално противъ положени на ония отъ чифлици при земедѣлъческите училища. Въ чифлици въ Русе и Садово се обработватъ разнообразни културни растения, правятъ се опити, защото такъвъ е тѣхното назначение. Въ чифлици въ „Клементина“ и „Кабиюкъ“, обработва се преимущественно овесь и ечемикъ и въ твърдъ малъкъ размѣръ пшеницата, ржъ, царевица и др., колкото да се потържда съвѣдообрѣщението, защото назначението на тия чифлици е, да доставятъ, прѣди всичко, храна за добитъка.

Тъй е и наредено отъ старите и опитни наши земедѣлъци, които днесъ даватъ тонъ и направление на земедѣлъците въ страната и работятъ отиватъ твърдъ успѣшино. И до когато назначението на чифлици при заводите не се измѣни, до тогава, въпрѣки желанието на мой ученикъ, все ще да се съѧтъ овесь и ечемикъ. Обаче почитаемъ авторъ счѣтъ за нужно, да искаше мнѣнието си по тая въпросъ, което особено го препоръчва прѣдъ читащата публика.

Колкото за доходността на чифлика, върху която цѣлий редакционенъ комитетъ се съмнява, защото по-лъчено си пишатъ клѣветнически статии, отъ колкото да се проучи съвѣтно въпросътъ, давамъ слѣдующи дѣлътъ рекапитулации, за годините 1895, които далеко отговарятъ мисълта Ви да задушватъ гласътъ на истината и яснотата, която ми била неприятъ. Неприятъ ми е, Господине редакторе, поведението Ви да компрометирате едно младо заведение, успѣхътъ на което Ви е неприятъ и неговото умаловажаване желаете.

Название на храните получени прѣзъ 1895 год.	Количество	Название на расходите за нивите прѣзъ 1895 год.	Обща сума на расходите
	хект. л.		лева ст.
Ечем, зименъ	1219 —	Споредъ означението въ	
„ пролет.	— —	долната рекапитулация расходи, расходите за сълѣдътъ	
Овесь . . .	3159 —	цѣли прѣзъ 1895 год. въз-	
Пшеница . .	469 —	лизатъ на	25,496 —
Ржъ	250 —		
Царевица . .	300 —		

Название на храните получени прѣзъ 1896 година.				
	1710 80	За наемание работници, цѣлата заплата на ръководите		
	24 —	ла, частъ отъ заплатите на		
Овесь . . .	941 —	Директора, счетов		

Колкото за ливадите, ирѣзъ 1895 година е получено — 127,600 к.г., а ирѣзъ 1896 — 279,600 к.г. — Споредъ расходитъ, съмѣнти по същия начинъ, както за нивите, стойността на единъ килогр. едно за 95 година е една стотинка и четвъртъ, а за 96 г. — 1 $\frac{3}{4}$ стотинки, поради по-слабата реколта прѣзъ истеклата година.

Тия сѫ результати, Господине редакторе, за доходността на чифлика, възложенъ на човѣкъ, който е получилъ образуванието си въ мѣстните земедѣлчески училища. Тия блестящи резултати се дължатъ главно на наврѣменинитѣ и благотворни распореждания на почитаемото министерство на Търговия и Земедѣлението, И азъ, въмѣсто да задушавамъ гласът на истината, считамъ се за щастливъ да констатирамъ това. *Говори право, па се не бой.* — Щастливъ се считамъ, че ми дадохте случай, да искажа своята благодарност на г. г. служащи при заведението, на административнитѣ власти, на чело съ г. Окр. Управителъ, на постоянната комисия, на г. Окр. Инженеръ, на г. Горски Инспекторъ и на множество граждани отъ Плѣвенъ, които усърдно съ ми помогали въ трудните времена, при отварянето на чифлиътъ. И ако г. г. редакторъ на *Винарско-Земедѣлъчески вѣстникъ* би имали и тъ добрата воля, да се притехътъ на помощь, успѣхътъ и доходността на чифлика би били още по-осъзнателни.

Основателитѣ, Г. редакторе, на Плѣв. Окр. Земед. Училища и чифлика „Клементина“, имали сѫ святата идея, да бѫдятъ тия двѣ завѣдения нераздѣлни, да вървятъ ржка за ржка къмъ напрѣдъкътъ и успѣхътъ.

Ето защо въ името на свѣтлото бѫдѫщо на тия двѣ млади заведения, умоляватъ се да прѣкратите клѣветничеството. Накъпътъ пътъ, че чифлишките врати сѫ отворени за всѣкого, особенно за хора на науката и привѣрженци на истината.

Директоръ на Дѣржавни Складъ за жребци, рентното депо и чифликъ „Клементина“:

Г. Хазмановъ

(Б. Р.) — Като давамъ мѣсто на тоя, колкото справедливъ, толкова и умѣстенъ отговор, ние не можемъ да не искажемъ съжаление върху факътъ, че иѣкои отъ г. г. редакторъ на „Винарско-Земедѣлъчески вѣстникъ“ сѫ прѣподаватели по селско-стопанска икономия (*бисомѣи quiale*) и слѣдователно трѣбвало би да знаятъ економическото състояние на находящий се до гравата имъ дѣржавенъ чифликъ „Клементина“, за да не подпаднатъ въ таково безисходно положение. Ние си позволяватъ, да обѣрнемъ вниманието на нашите учители и прѣподаватели, да прѣдпочитатъ и изучаватъ онова, което е възможно и което съществува въ нашето отечество, отъ колкото гигантското развитие на разнитѣ клонове по земедѣлението, въ Америка напр., което малко ползува нашата учаща се младеж и което имъ убива куражка. За всѣкой случай, ние съ нетърпѣніе очаквамъ публикуването на въпроснитѣ отчети за доходността на чифлика, *en detaill*, за да кажемъ и ние думата си.

Добъръ примѣръ за подражание.

Новоизбранитѣ Прѣдсѣдателъ на Съед. Щати въ Америка, г-нъ Уайлъмъ Мекинлий е писалъ на комисията, която била избрана за уреждането на балътъ, който иѣль да се даде вечеръта на 4-и Мартъ, когато той ще приеме управлението на дѣржавата, слѣдующето:

Господа, слушамъ че сте имали намѣреніе да иждивите 250,000 лева за единъ балътъ, пропектиранъ да стане вечеръта въ денътъ, когато ще ми се прѣдаде управлението на дѣржавата ни. Като напълно уѣзвавамъ грижата ви за проектиране въ място честь таквази една великолѣпна церемония, позволѣте ми, моля, да кажа, (Надѣвамъ се че иѣма криво да ме разберете) че е несносно за мене да мисля, че таквътъ едно огромно количество пари ще се употребятъ само за удоволствие и забавление, когато има милиони отъ нашите братия по свѣтъ, които дѣйствително страдатъ, гладуватъ и умиратъ отъ нѣмание храна, облекло, покривъ и медицинска помощъ. Ако наистина желаете да задържите такъвътъ единъ забѣлѣжителенъ денъ по този случай, то ще ми бѫде много по приятно и ще даде много по голѣмо впечатление на събитието, ако въмѣсто да испълните планътъ си за балътъ, вий съ съгласието на граждани, които сѫ подписали горѣканата сума, посвятите отъ тѣхъ 125,000 л. за олекчение окоянството въ голѣмитѣ градове на Съед. Щати; 50,000 лева за храна и покривъ на страдающитѣ Арменци въ Турция и 75000 за намаление ужасътъ отъ чумата и гладътъ, въ Индия. Като се надѣвамъ, че ще сподѣлите взглядоветъ ми за начинътъ, по който прѣдписаната сума може да се употреби съ най-удовлетворителни резултати за народътъ ни и съ най-голѣма почеть за стрѣмлението ни, като Християнски народъ, азъ сериозно и усърдно проси участие то ви въ това дѣло на пожъртуване и себеотличие.

Вашъ усърденъ:
Уайлъмъ Мекинлий.

Из Седмичниятъ Журналъ „Джаксонвилъ.“

Б. Р. И дѣйствително по добъръ примѣръ за подражание отъ тозози може ли да бѫде? Благо-

разумний прѣдсѣдателъ Г. Меккинлей, на мѣсто да приеме да се наслаждава мѣжду свойтѣ съпартизани по случай сполуката му въ борбата, той счита, че ако тази крупна сума отъ 250 хил. л., да се раздаде на бѣдни, на пострадали!! И какво по благородно дѣло отъ това, което извѣрши този гуманенъ човѣкъ? Не заслужва ли пълна и справедлива похвала така и подражание на нашиятъ настоящъ и бѫдящи водители?

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

Въ гр. Русе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1412.

Главното Управление на I-вото Българско застрахователно дружество „България“ извѣстява, че управляваната отъ него X та група на Взаимните Сдружавания съ 15 годишън срокъ считанъ отъ настоящата година, която ще се ликвидира на 1-и Януарий 1912 г. и въ която участвува **Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Борисъ Князъ Търновски** съ единъ капиталъ отъ 50,000 лева зл., е открита за записване нови членове. Умоляватъ се родителите които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образувать по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги запишатъ за членове въ същата група. Групата брои по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Сѫщеврѣменно извѣстява се на почитаемата публика че се введоха вече въ употребление нови таблици тарифи за сдружавания съ гарантирани капиталъ (таблица с.).

Записванията се приематъ направо въ Главното Управление, въ прѣдставителството въ София или въ провинцията у дружественитѣ агенти, имащи инспектори и аквизитори.

Отъ Главното Управление.

НАУЧНОЕ УБОЗРѢНИЕ

Подписанная цѣна: на годъ **Семь** рублей (за границу Десять руб). Полгода Четыре руб. четверть года Два руб. При обращеніи въ редакцію допускатся разсрочка по рублю въ мѣсецъ. Народнымъ учителямъ у учительницамъ, Фельдшерамъ и Фелдшерницамъ.

Уступка (пять рублей въ годъ, съ разсрочкой по желанию).

Адресъ ред. и главн. конторю: С.—Петербургъ, Екторинская ул. д. 6 кв. 8.

Журналъ выходимъ 15 числа каждого мѣседа

Ред.—Изд. Д-ръ Философіи **М. Филипповъ**.

Плѣвенско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1300

26 Февруари 1897 год г. Плѣвенъ

Плѣвенската Град. община има нужда отъ единъ кандидатъ за тѣхническото си отдѣление. Годишна заплата, споредъ бюджета 1800 лева.

Желаещитѣ да заематъ тая длѣжностъ да се явятъ лично или да прѣставятъ документитѣ си въ управлението ми въ срокъ до 15 Мартъ т. година

Нам. Кметъ: **Хр. Данаиловъ**.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 73

Селото Кацамуница образува отъ 1 Януарий настоящата година самостоятелна Община. Конто господа иматъ работа съ селото Кацамуница да се отнасятъ на право а не чрезъ Рибенската община.

с. Кацамуница, 12 Февруари 1897 г.

Кметъ: **Иванъ Христовъ**.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1076

Подписанний Иванъ Чолаковъ П. Съд. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II участъкъ на основание испълнителни листъ № 3683 отъ 12 Декември 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенски Мир. Съдия въ полза на Иванъ Минчовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Кирица С. Широковъ и други отъ гр. Плѣвенъ за искъ 562 л. и 30 ст. заедно съ лихвата имъ по 10 % годишно отъ 12-и Юни 1895 г. до исплатирането и 28 л. сѫдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 4 Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдущитѣ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една Нива въ Опананското землище въ мѣстноста „Пчелитѣ“ отъ около 10 дюлюма при сѫдѣди: Мино Игнатовъ, Петъръ Ивановъ Христо Тачовъ и ихътъ оцѣнена за 200 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ првоначалната оцѣнка на горѣтъ Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстоподаването всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се денустише да прѣлеждатъ всичките книжа относящи се по даньта.

гр. Плѣвенъ 27 Февруари 1897 год.

Дѣло № 513 отъ 1896 год.

П. Съд. Приставъ: **Иванъ Чолаковъ**.

Списъкъ

На дѣлата углавни, които сѫ нарасочени за прѣдълътъ Мартъ 1897 година до 10 число, за разглѣдане въ сѫдебни засѣданія съ или безъ участие на сѫдебни засѣданіи, въ Плѣвенскиятъ Окръженъ Съдъ.

За 2-и Мартъ 1897 год. съ сѫдебни засѣданіи.

Углавно арестанско дѣло подъ № 96/97 год. По обвинението на Нейко Вуговъ, изъ село Садовецъ; въ предоминълено убийство на Иванчо Илиевъ, изъ селото.

За 4-и Мартъ 1897 год., безъ сѫдебни засѣданіи.

Углавно арестанско дѣло подъ № 879/96 год. По обвинението на Стоянъ Мариновъ, отъ село Ракита въ вземаніе отъ Калъчо Ивановъ, отъ село Махлата сто лева по мошенически начинъ и въ фалшивиране писмото и подписа на Минко Марковъ, отъ село Абланица.

За 6-и Мартъ 1897 год., съ сѫдебни засѣданіи.

Углавно дѣло подъ № 781/96 година. По обвинението на Драганъ Илиевъ, отъ село Гравица, Плѣвенска Околия, въ насилие ударъ по главата на съселянина си Петка Панчевъ, отъ който ударъ послѣдната умрѣла.

За 7-и Мартъ 1897 год., съ сѫдебни засѣданіи.

Углавно дѣло подъ № 825/96 година. По обвинението на Стоянъ Мариновъ Коютъ, отъ село Телинъ; въ кражба на пари, съ валомъ, изъ мащата на Маринъ Ганчовъ, отъ селото.

За 10-и Мартъ 1897 год., съ сѫдебни засѣданіи.

Углавно дѣло подъ № 914/96 година. По обвинението на Тома Недѣлковъ Джиковъ и Джонко Атанасовъ, отъ село Трѣнчовица, Никополска Околия; въ непредумислено убийство Юсинъ Уста Салиевъ, отъ с. Радинецъ Плѣвенска Околия.

Секретарь: Ст. Генчевъ

Дѣсето дневно свѣдѣніе

за Диfurтерита въ гр. Плѣвенъ отъ 10-и до 20-и Февруари 1897 година

ИМАНІЕ	ЗАВОЛЕЛИ	ОЗДРАВЕХЪ	УМРЕЛИ	ОСТАВАТЬ
Вѣзр. Дѣца				

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанитѣ Бр. Ст. Бояджиеви, честь имамъ да об